

Maal der billigvis kan tilkomme Kommunerne Andel i Brændevinsafgiften. Det forekommer mig, at man vel kunde formode, at en Beskatning af Brændevinsforbruget i enhver Kommune for sig vilde være den billigste Fordeling, og det er jo en Vei, som der dog maaske kunde være Spørgsmaal om at følge. Jeg vil ogsaa gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig at være noget betænkeligt at anvise Kommunerne det hele Merudbytte, som Brændevinsbeskatningen giver. Det forekommer mig, at man derved vilde staa langt mindre frit, naar man kom til igen at forhandle, og — som jeg vil haabe — under heldigere Vilkaar end tidligere, om Omlægning af Statterne og navnlig om Revision af Toldloven. Det maa være klart nok for de ærede Medlemmer, der have taget Del i disse Forhandlinger, at det i det Væsentlige har været den forøgede Indtægt ved Beskatningen af Drikkevarer, som skulde dække Nedsættelserne i Afgifter paa andre Omraader, men jeg ser ikke rettere, end at det altsaa vil gjøre det en Del vanskeligere at komme til et Resultat med en ny Behandling af Skatte- og Toldrevisionen, naar man i Forveien havde afgivet til Kommunerne et større Udbytte af Brændevinsafgiften. Det ærede Medlem mindede om, at jeg i et andet Lovforslag selv havde foreslaaet, at en Del af Brændevinsafgiften skulde tilflyde de fattiges Klasse, men det ærede Medlem vil ikke have overset, at det for det Første kun er en midlertidig Bestemmelse, og at det for det Andet kun er en Del af Overskudet, der bliver anvist dertil, ikke det Hele, Noget, der dog synes mig at gjøre en ikke saa ganske lille Forskiel. — Endnu til Slutning vil jeg blot tillade mig en Bemærkning, og det er den, at dersom man ønsker at faae Produktbeskatningen indført allerede nu, ser jeg ikke rettere, end at man nødvendigvis maa begrænse sig med Hensyn til Dnsket om, hvad man vil sætte i Forbindelse med denne Overgang til Produktbeskatningen, og ogsaa med Hensyn til Omfanget af de Forandringer i selve Lovforslaget, som man maatte ønske. Jeg har troet, at dette Lovforslag egnede sig til hurtig Behandling her, fordi det i alt Væsentligt, naar man undtager Kvantiteten af Staten, er stemmende med det, som Landsthinget vedtog i 1882.

Formanden: Det ærede 8de Medlem for 2den Areds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tvede: Jeg skal fatte mig aldeles kort. Den høitærede Finansminister sagde,

at Toldvæsenet havde prøvet Maaleren, og at den fuldt ud har staaet sin Prøve. Det er formodentlig de samme Folk, som ogsaa har erklæret, at den ikke blev paavirket, ikke angrebet under en ordinær Destillation. Det kan jeg paa det Allerbestemteste modsig. Sigeghldigt hvem og hvormange, der sige Andet, kan jeg med Sandhed paastaa, at det er Tilfældet. Den er bleven angreben i en saadan Grad, som de Herrer om lidt kunne overbevise Dem om ved at gaa ud og se det. Der er jo aldeles Intet fra min eller mine Folks eller Nogens Side foretaget for at fremkalde den Paavirkning, som den nu viser sig at have. — Jeg tror, der er en lille Misforstaaelse, naar den høitærede Minister forstod mig saaledes, at jeg mente, at der fremkom et nationaløkonomist Tab, naar man fik et mindre Udbytte pr. Tønde Karum. Jeg sagde: et mindre Udbytte pr. 100 Pd. Korn, men for at tydeliggjøre det overførte jeg det og sagde: det repræsenterer f. Ex. 1 Pot pr. Tønde Karum. Jeg nævnede udtrykkelig, at det var selve Kornet. — Jeg tror ogsaa, at det er en Misforstaaelse, naar den høitærede Minister udtalte, at Stemmningen for og imod denne Maaler havde changeret: tidligere var Gjærfabrikanterne for den og vilde nok have den, nu vare de mod den og vilde ikke have den. Det er akkurat det selsamme Standpunkt som den Gang, og som det har været hele Tiden. Hvis det kunde lykkes, hvad jeg nu ikke tror paa, at faae Gjærfabrikation over en lav Sko, saa var det et udmærket Forslag at gaa over til Udbyttebeskatningen, men derom har jeg som sagt mine Tvivl. — Naar Mødet er hævet, skal jeg tillade mig at forklare Maaleren for de af det høie Things Medlemmer, der ønske at se den.

Finansministeren (Strup): Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke sigtede til mig, da han ansaa det for fornødent at forsikre om, at han hverten direkte eller indirekte ved sine Folk havde nogen Andel i, at Maaleren hos ham havde vist sig mindre praktisk. Jeg tror i alt Fald ikke, at jeg har udtalt Noget, som kunde misforstaaes paa den Maade. (Tvede: Nei for ingen Maade.) Det ærede Medlem bemærkede, at han ikke troede, at Gjærfabrikationen vil faae et bethdelig større Omfang her i Landet, end den har nu. Ja, dert er jeg enig med det ærede Medlem, men dersom forekommer det mig ogsaa at være mindre nødvendigt at give Spiritusfabrikanterne den længere Tid til at indrette sig paa Gjærfabrikationen. Jeg tror i Virkeligheden, at man gjør sig